

следващ тримесечието. Исковата молба е предявена на 14.12.2010 г. Погасени по давност са всички вземания, станали изискуеми преди 14.12.2007 г. Вземането за извънреден труд за 3-то тримесечие на 2007 г. (включващо периода 01.07.2007 г. – 30.09.2007 г.) е станало изискуемо на 01.10.2007 г., поради което е погасено по давност. Вземането за извънреден труд за 4-то тримесечие на 2007 г. (включващо периода 01.10.2007 г. – 31.12.2007 г.) е станало изискуемо на 01.01.2008 г., поради което същото и следващите не са погасени по давност.

По изложените съображения съдът приема, че предявения иск е основателен за сумата от 1892.80 лв. и следва да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер като погасен по давност.

По иска с правно основание чл.86, ал.1 ЗЗД:

Установи се, че ищецът има вземания срещу ответника за сумата от 1892.80 лв., представляваща вознаграждение за извънреден труд за периода 4-то тримесечие на 2007 г. – 2-ро тримесечие на 2010 г. (01.10.2007 г. – 30.06.2010 г.). За изпадането на ответника в забава не е необходима покана, доколкото заплащането на извънредния труд е част от задължението за заплащане на трудово вознаграждение, за което е установен срок /месечно или при тримесечно сумарно отчитане на работното време/. Ето защо ответникът е изпаднал в забава след изтичане на срока, в който е следвало да се заплати съответното вознаграждение. Поради което съдът приема, че за претендиращия период ответникът е бил в забава. На основание чл. 119 ЗЗД вземането за лихва върху погасената по давност главница се погасява. Поради това ответникът дължи обезщетение за забава само върху главницата от 1892.80 лв. за периода от падежа на всяко вземане до 14.12.2010 г. главницата за потребена енергия за периода юли 2007 г. – април 2009 г., което обезщетение е в размер на 379.59 лв. съгласно приетата по делото счетоводна експертиза. Искът е основателен до този размер и следва да се отхвърли за разликата до предявения.

С оглед искането по чл.78, ал.1 ГПК и изхода на делото, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца съдебните разноски съразмерно с уважената част от исковете и след съдебна компенсация с дължимите на ответника разноски за юрисконсултско вознаграждение съразмерно с отхвърлената част от исковете – за сумата от 413.37 лв. На ищеца не следва да се присъждат включените в списъка по чл.80 ГПК разноски за пътните разходи на вещото лице, тъй като не се представят доказателства този разход да е направен, макар да е възложен в тежест на ищеца. Поради това и на основание чл.77 ГПК ищецът следва да бъде осъден да плати по сметка на съда сумата от 61.09 лв., представляващи разноски за експертизата.

Поради което, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Главна дирекция „Изпълнение на наказанията”, адрес: гр. София, бул. Н. Столетов №21 да заплати на **Валентин Йорданов Кьосев**, ЕГН: [REDACTED], с адрес: гр. Кюстендил, ул. Неофит Рилски №4, ет.2 както следва:

на основание чл.211, ал.5 ЗМВР, вр. чл.20, ал.4 ЗИН (отм.) и чл.19, ал.2 ЗИНЗС сумата от **1892.80 лв.**, представляваща вознаграждение за извънреден труд за периода 01.10.2007 г. - 30.06.2010 г., ведно със законната лихва от 14.12.2010 г. до окончателното плащане